

El pont de l'amistat

Relats seleccionats del XX Premi de Narrativa Escolar Vicent Marçà

lletres
nova

bromera

LA FÀBRICA DELS SOMNIS OBLIDATS

VALERIA ZOLLO

AGORA LLEDÓ INTERNATIONAL SCHOOL – 6é

En un racó llunyà del pol Nord, amagat entre les muntanyes nevades, existia una fàbrica molt peculiar: La fàbrica dels somnis oblidats. En la fàbrica, un grup d'elfs treballava incansablement reparant somnis que, per alguna raó, s'havien trencat o perdut. Els mecànics, amb ulleres redones, desmuntaven somnis oxidats, reemplaçant trossos que faltaven i polint les parts desgastades. Altres elfs, més artístics i creatius, pintaven nous paisatges en somnis descolorits o componien melodies per a somnis silenciosos.

Un any, una nova elfa va arribar a la fàbrica. Es deia Carla i tenia una curiositat insaciable. Mentre els altres elfs reparaven somnis trencats, Carla es preguntava per què alguns somnis es trencaven.

Una nit, mentre observava com treballaven elfs mecànics, Carla va notar un somni que brillava d'una manera estranya. Era un somni infantil ple de colors intensos i criatures fantàstiques. No obstant això, tenia una escletxa que dividia el somni en dues parts. Amb compte, Carla va agafar el somni i el va examinar. Va descobrir que el gran clevell que dividia el somni en dues parts s'havia format quan el xiquet que havia somiat aquell somni havia crescut i havia deixat de creure en la màgia. En adonar-se d'allò, Clara es va sentir trista i va pensar: «Si els somnis es trenquen quan deixem de creure en ells... quin sentit té reparar-los?».

Carla va decidir portar el somni al Pare Noel. Quan Carla li va contar la seua inquietud, el Pare Noel va somriure amb tristesa i li va dir:

—Carla, tens raó. Molts somnis es trenquen quan deixem de creure en ells, però la nostra faena és recordar a tothom que la màgia sempre està present, fins i tot en els cors més adults.

A partir d'aquell moment, Carla es va dedicar a buscar una solució. Va treballar dia i nit, va experimentar amb diferents materials i tècniques per trobar la forma que la gent no perdera la il·lusió i l'esperança.

Finalment, va pensar que, si una vegada a l'any la gent poguera reunir-se amb els seus éssers volguts i els treballadors de la fàbrica, per la seua part, pogueren fabricar i entregar-los un regal, la gent tornaria a creure en la màgia i l'esperança.

I així ho van fer. En aquell moment va nàixer el Nadal, i amb això, la fàbrica dels somnis oblidats es va convertir en un lloc ple d'esperança on, en lloc de reparar somnis, ara creaven i construïen joguets i regals per a entregar el dia de Nadal.

TAYLOR I LA COVID

ÓSCAR MONTOLIO CATALÁN
CEIP BENADRESSA – 6É

Hi havia una vegada un xiquet anomenat Taylor, que tenia dotze anys i vivia en un barri anomenat Benadressa.

Un dia, quan va arribar a casa després de l'institut, Taylor li va dir a la seua mare que un company havia donat positiu en la prova de la covid. El director de l'institut va tancar les classes durant uns dies per seguretat i per a no propagar el virus.

La mare li va dir a Taylor que en el garatge hi havia jocs de taula de quan era xicoteta.

Buscant pel garatge, va trobar un microscopi i es va preguntar per a què servia. Llavors va pujar a casa i li va preguntar a la seua mare què era això.

La mare li va dir que eixe microscopi era del seu pare. Aleshores, Taylor va anar a buscar el seu pare i, quan el va trobar, li va preguntar com funcionava. El pare de Taylor li va dir que servia per a observar bacteris o coses xicotetes que no es podien observar a simple vista, com per exemple les cèl·lules.

L'endemà, la mare va cridar a Taylor perquè baixara de l'habitació per a anar al metge a fer-se la prova de la covid. Quan van arribar, Taylor va fer-se la prova.

Al cap d'una estona, el metge els va dir que Taylor havia donat positiu i que tota la família havia d'estar confinada durant dos setmanes.

Van arribar a casa molt tristos. Quan el pare va veure la cara de Taylor, li va preguntar què volia ser de major. Taylor li va dir que volia aconseguir curar el món del virus de la covid.

El seu pare li va dir que podia observar el virus de la covid a través de la saliva amb el microscopi.

Taylor va anar de seguida a buscar el microscopi. Quan el va trobar, va posar una mostra de saliva al portaobjectes i la va posar davall. Va estar un temps observant fins que va tocar un botó del microscopi i el virus el va absorbir.

Quan Taylor va entrar al món de la covid, va veure que hi havia molts tipus de virus diferents i va conèixer el virus des de dins. Durant unes hores, va estar estudiant tots els tipus de virus i com es comportaven.

Poc després, la mare de Taylor va entrar a l'habitació. Estava molt preocupada perquè no el trobaven. Llavors va sentir uns sons del microscopi i va cridar el pare. Una vegada en l'habitació, la mare va veure en el microscopi el seu fill. No podia creure el que veia.

Taylor es trobava en una situació molt difícil, però aviat trobaria la solució a tot el problema. Uns dies abans, mentre ajudava el seu oncle a plantar alls a l'hort, portava a la butxaca uns quants alls que li van sobrar de la plantació que van fer.

Li van caure unes llavors d'alls al costat del virus i va observar que es tornava menys infecció. Aquest virus pot sobreviure durant hores, inclús dies, sobre superfícies dures d'acer inoxidable i plàstic. La mare, desesperada, va tocar tots els botons del microscopi fins que el virus va expulsar a Taylor del món de la covid.

Taylor li va explicar a la mare l'experiència pel món de la covid i es va sorprendre del seu descobriment. La mare va cridar per telèfon ràpidament a la seua germana, que treballava en el laboratori d'una farmacèutica molt important del Canadà. Aleshores van fer moltes comparacions i totes donaven la raó al descobriment de Taylor.

Un temps després, la tieta de Taylor va crear una nova fórmula contra la malaltia de la covid.

Gràcies al descobriment de Taylor es van salvar moltes vides i la covid es va debilitar molt.

I conte contat, el conte s'ha acabat.